

[Landbrugsministeren.]

ikke faa Sikkerhed nok for Statens Vedkommende, det var endog saaledes, at Staten slet ingen Risiko skulde have ved saadanne Udlaan. Nu er det ærede Medlem gaaet over paa det fuldkomne modsatte Standpunkt, langt forbi det Standpunkt, vi stod paa den Gang, og som vi fortsat hævder, ganske vist med de samme Argumenter og Motiveringer, som vi hele Tiden har anvendt overfor en saadan Lovgivning.

Hvis de Ændringer, som er foreslaaet af de forskellige Flertal og af det samlede Udvalg, vedtages, kommer Loven jo til i det store og hele at hylde de Principper, som vi gjorde gældende i Samlingen 1927—28, da vi foreslog, at man skulde have saadanne raadgivende Udvalg til at bistaa og vejlede Landboerne ved Akkorder, at Staten skulde stille Midler til Raadighed, for at man derigennem kunde faa Mulighed for en betydelig Nedskæring af Gældsbyrderne, og at Staten overtog en betydelig Del af Risikoen ved saadanne Udlaan. Det er de Principper, som vi hævdede den Gang, og som nu gennemføres ved de Ændringsforslag, som her er stillet, og som jeg kan anbefale.

Det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal udtalte, at Forslaget efter hans Mening blev forringet paa forskellige Punkter. Der var for det første Sættningen af det Udvalg, som vi har foreslaaet skulde have den afgørende Indflydelse paa Udlaanenes Givelse, nemlig det Udvalg, som foreslaas sammensat saaledes, at Erhvervenes Laanefonds Formand skal være Formand, og at Landbrugsministeren udnævner 4 Medlemmer.

Jeg synes dog, det er naturligt nok, at Staten, som udlaaner Pengene og overtager de $\frac{3}{4}$ af Risikoen ved saadanne Udlaan, ogsaa maa have en ikke ringe Indflydelse paa det Udvalg, som har den afgørende Indflydelse angaaende Laangivningen. Og jeg maa sige angaaende Udnævnelsen af de 4 Medlemmer, her er Tale om at overlade til Landbrugsministeren, at jeg har tænkt, at den vil foregaa f. Eks. paa den Maade, at jeg vil forhandle med Landboforeningerne og Husmandsforeningerne om Udnævnelse af et Medlem fra hver af disse Organisationer for derigennem at faa Folk valgt, som har Tilknytning til disse Kredse, uden at man dog behøver at faa det fastslaaet i Lovforslaget, og at jeg ved Udnævnelsen af de andre Medlemmer selvfølgelig vil søge at faa Folk, som jeg anser for at være egnede til disse Pladser.

Angaaende den anden Institution, der

skal have med Sagen at gøre, nemlig disse Amdsudvalg, gjorde det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal Indvendinger imod, at Landbrugsministeren vælger Formanden, og ønskede, at det skulde være, som i Forslaget, Amdsraadene. Jeg synes, det er ganske naturligt, at det er Ministeriet, der faar denne Bemyndigelse, og jeg synes ogsaa, det er noget farligt og noget betænkeligt at overlade det til Amdsraadene. Saadan som Amdsraadene vælges, og saadan som det i det hele taget foregaa, ved vi jo alle sammen, at det er rent politiske Forsamlinger, og det vil derfor gaa saaledes, naar der skal vælges en Mand til Formand i hver Amdskommission, at Valget vil blive i høj Grad politisk præget.

Jeg mener derfor, det er klogere, at man overlader det til Ministeren, som kan søge at faa de mere saglige Kvalifikationer frem ved en saadan Udnævnelse. Det er jo klart, at der er forskellige Veje at gaa, naar Ministeren vil søge at orientere sig omkring i de forskellige Amter. Der kan jo forhandles med Organisationerne, med Amterne, hvis man ønsker det, og der kan ogsaa forhandles med de Mænd, som bliver valgt af Organisationerne. I det hele taget mener jeg, at det, det gælder om i dette Tilfælde, er at faa den bedst egnede Mand paa Formandspladsen, men da Amdsraadene er saa politisk prægede, som de er, er jeg noget bange for, at det politiske vil komme for meget i Forgrunden, og at det saglige ikke kommer tilstrækkeligt frem.

Det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal kritiserede meget stærkt tre Ting, som var indført af Flertallet i det foreliggende Forslag for at faa det ind paa et efter min Opfattelse nogenlunde sikkert og fornuftigt Grundlag. Der var for det første den Bestemmelse, der er indføjet om, at man kun kan faa Laan, ikke for saa vidt den samlede Gæld nedbringes med 70 pCt., men for saa vidt den Gæld, der ligger over Ejendommens Værdi, nedbringes med 70 pCt., og det ærede Medlem sagde, at det gav jo slet ikke nogen Sikkerhed for Staten, at man indsatte den Bestemmelse.

Nej, det har heller ikke været min Hensigt, at det skulde betyde en Sikkerhed for Staten. Naar jeg mener, det er nødvendigt at have en saadan Bestemmelse, er det for derigennem at undgaa, at Statens Udlaansvirksomhed her kommer til at antage et Omfang, som det bliver ganske umuligt at overkomme. Hvis man gaar langt højere op med en saadan Procent — det vil altsaa sige en ren Konvertering af Laanene — saa kan det være lige saa sikkert for Statskassen, det er klart, og det kan være af stor